

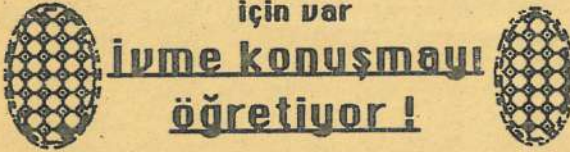
İVME SORUYOR

BÖLÜMDE, ÜNİVERSİTEDE, ÜLKEDE,
DÜNYADA, VE FUTBOL LİGLERİNDE HER ŞEY
ÇOK İYİ GİDİYOR DİYE Mİ SUSUYORSUNUZ ?

DİĞERLERİNİ ANLADIK,
TUTTUĞUNUZ TAKIM DA MI YENİLMİYOR ?

İVME

en azından tuttuğu takım yenilenler
için var

DUYARLI ÖĞRENCİ Necati'nin

HER SABAH DERSE GİRMEDEN TÖREN YAPILMASI İLE İLGİLİ

GÖRÜŞ BEYANATI :

Öğrencilerde bir isteksizlik, bir inanç eksikliği
görüyorum. Olmamalı. İfte önerim :

Her sabah öğrenciler sınıflarının önünde boy hizasına göre
sıra olmalı ve " Ölmeye Ölmeye Ölmeye Geldik " diye
bağırmalıdır. Böylece iman ve istekle dolu olarak derse
girilir. Ayrıca önemli bir gerçeğin hakkı da verilmiş olur.

(Brave Necati, büyüsun !)

AKŞAM YAPILAN SINAVLARLA İLGİLİ GÖRÜŞLERİM :
Arkadaşlar, herdez gece maçlarının bile yapılamadığı
bir ülkede niye sınavlar akşam yapılıyor? Üstelik eve
dönmek çok geç oluyor. Ne yapmalı? İfte önerim :

Akşam sınavı olup da eve gitmesi zor olan öğrenciler için,
bir sınıf yemekhaneye dönüştürülmelidir. Zaten uykusuz
olan öğrenci sınavdan sonra çuval gibi uyuyup, sabah da
kötülikle dersine girecektir.

BÜYÜK İFŞAAT 2
BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ ?

* Motor Hamdi'nin bıyıkları tekme !

Evet, uzun süredir dergimizde makinacılarla dertleşen Motor
Hamdi, aslında köse. Dergimiz muhabirleri kendisini izlediler
ve sebahları uyandığında yastığının altında sakladığı keyten
bıyıklarını tekarken görüntülediler. (Gelecek sayıda posteri)

* Motor Hamdi bir dakikada kafasında üç 407
projesini bitirebiliyor.

Ankara Tıp Fakültesi Hastanesi'nde boyun civarına
yerleştirilen elektrodlarla gerçekleştirilen deneyde, kendisine
bir anda sunulan üç projenin TSE normlarında "assembly"
çizimlerinin bir dakika içinde elektrogramda belirdiği
gözlenmiştir. (Motor huzurunda)

* Motor Hamdi'nin geçmişi bir sır mı ?

Muhabirlerimiz tüm çabalarına karşın Motor Hamdi'nin
geçmişine ilişkin bir ipucu elde edemediler. Eldeki bilgiler
yalnızca Meydan Larousse, Britannica gibi büyük ansiklopedi-
lerin "Hamdullah Lagrange" bölümünde yazılanlarla kısıtlı.

Gelecek sayıda

Motor Hamdi'nin uykusunda sayıkladıkları

KAMPANYA KAMPANYA ETKİNLİK KAMPANYA

Öğrenciler ! Aramızdaki soğukluğu,
iletişimsizliği giderecek yine bizle-
riz. Necati dönem sonuna dek sürecektir
büyük bir kampanya başlatıyor:

SELAM-SABAH KAMPANYASI !

Kampanya boyunca bütün bölüm
öğrencileri, birbirini tanısin
tanımasın, görüştüğünde

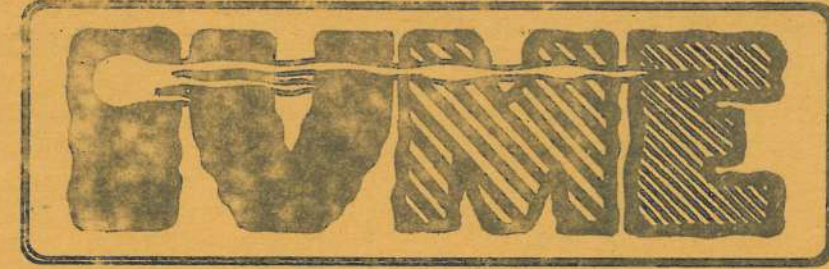
" Canım-Ciğerim Nasılsın ? "

diyerek sarılacak ve bir çocukluk
anısını anlatacaktır.

HERKES KATILMALI, ÇOK DUYARLI OLMALI.

DERGİ

Makina Mühendisliği Bölümü
Orta Doğu Teknik Üniversitesi
06531 Ankara

MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ DERGİSİDİR

SAYI 3

NİSAN-MAYIS 1990

SÖYLEŞİ

Bu sayıda Makina Mühendisleri Odası Başkanı Sayın İsmet Rıza Çebi ile Makina Mühendisliği eğitimi ve odanın
çalışmaları ile ilgili konuştuk. Özellikle 4. sınıf öğrencilerinin ilgisini çekeceğini umuyoruz.

" Piyasanın talep ettiği değil, ülkenin gelişmesine ve sanayileşmesine
katkıda bulunabilecek mühendis yetiştirilmesi gerektiği tartışılmalıdır."

" Araştırmacı, eğitim ve bilim adamlarına gereksinmemiz var."

BAŞYAZI

İVME çıkmaya devam ediyor.
İkinci sayımız birincisinden daha
iyi idi, üçüncü sayımız ise ikinci-
sinden daha iyi. Çünkü ona
İVME adını verdik. Çünkü
sürekli ivmelensin istedik.

Doğru, hızımız düşük. Yavaş
çıkıyoruz, gecikiyoruz. Kılı
kırk yarıyoruz, bir dirhem bal
için bin arının kahrını çekiyoruz
ama biz yine de çıkıyoruz.
Evet, hızımız düşük ama biz
büyük hızlardan değil, büyük iv-
melerden zevk alıyoruz. Durgun
sularda hızla süzülen nazlı bir
yelkenli olmak değil, bulanık su-
ların hantal ama güçlü kadirgası
olmayı istiyoruz.

İlk sayımızda hiç denecek ka-
dar azdık. İkincisinde çağrışı
ilettik. Duydular, anladılar ve
geldiler. Şimdi çoğaldık.
Çoğunluk değiliz ama çokuz.
İvmeyi çıkaranlar ivmelenerrek
çoğalıyor.

Düşüncemiz çok, zamanımız

Devamı 2. sayıfada

* İVME'nin çıkması bence ODTÜ Makina
Mühendisliği'nde yaşamın tekrar başladığına
işaret ediyor.

* Mühendisler çoğu durumda işin yalnız teknik yanıyla
kalmayıp, yönetici konumunda bulunduklarından politika
yapmak zorundadırlar.

10. sayıfada

İÇİNDEKİLER

80'lerden Özgün Müzik	s.3
Tartışma	s.4
Profesyonel	s.6
Wankel	s.8
Mekanik Topluluğu...	s.8
İki Kere İki Hiç	s.9
Söyleşi	s.10
Akademik Uğraş	s.12
Futbol Turnuvası	s.13
Gülmece	s.14

TARTIŞMA

* Biz dergi olarak saltık
doğruların veya evrensel
gerçeklerin peşinden
koşmuyoruz.

* Değişmesi gereken
şeyler var ve de-
ğiş-tirebilecekler de var, o
halde sorunları yalnızca,
dürüstçe ve abartmadan
anlatmalıyız.

Bagyazi

az, düşlerimiz büyük, ellerimiz küçük, Roma ne bir günde kurulmuş, ne de bir günde yıkılmış. Roma'yı Romalılara bıraktık ve biz başımızı bilgeliğin, erdemin, dürüstlüğün, sevginin oturduğu dağlara çevirdik. Ayaklarımız sağlamca yerde ve başımız hep yükseklerde.

İVME çıktı, çıkıyor ve hep çıkacak. Hem de her seferinde ivmelenerek çıkacak. İVME yanlışları sevecence, sabırla anlatacak. Onları anlayalım ama onaylamayalım, üzerine düşünelim ama içine düşmeyelim diye. İVME doğruları sertçe, sabırsızca söyleyecek. Onları bulalım ama kendimiz için de saklayalım, onları düşleyelim ve zamanı gelince peşlerinden koşabilelim diye.

İVME sizleri bekliyor. Hepinizi bekliyor. Derslerden bunalanları, yaşamdan sıkılanları, işlere dört elle sarılanları, yaşama hırsıyla bağlananları, hepimizi bekliyor. İVME ivmesizler için, daha fazla ivme isteyenler için. İVME hepimiz için.

MEZUNLARIMIZA

Aylık dergimizin
sizlere sürekli
ulaşmasını istiyorsanız
Türkiye İş Bankası
ODTÜ Şubesi

4229 300

0258175

no'lu hesaba
yıllık abone tutarı

15000 TL

yatırmanızı rica ederiz

DUYARLI ÖĞRENCİ Necati'nin

BÖLÜM DERSLERİNİN TANITIMI İLE İLGİLİ GÖRÜŞ BEYANATI:

Gördüm ki, derslerin içeriği, işlevi yeterince bilinmiyor arkadaşlar. Bu böyle gitmez. Önerimi sunuyorum:

Her ders için bir video-clip hazırlanmalıdır. Dersin hocası, özellikleri ile birlikte tanıtılmalı; dersin işleniş, laboratuvarlar, sınavlar en canlı biçimde görüntülenmelidir. Siyah-beyaz bir clip çok daha etkili olur kanısındayım. En iyi video-clip seçimi yapılmalı ve bilgilere çeşitli armağanlar verilmelidir.

GİTMEDEN ÖNCE

Belki siz çoktan unuttunuz!
Oysa benim hala aklımdadır.
Beni son gördüğünüzde düşen bir yapraktım.
Gri, uçarı ve kederli,
her şeyden çok rüzgara inandım.

Söyleyecek başka sözüm yok!
Bir yaprak ancak rüzgarda mutludur.
Yokluğum armağan size ...

Barış Bıçakçı

İVME

SÖYLEŞİ GRUBU

Nihat Aksoy, Gülden Alkoçoğlu, Cenk Alper,
Melis Candan, Ersan Kahyaoğlu

TEKNOLOJİ GRUBU

Alpar Kılınç, Cem Özgüner, Yavuz Sarıaloğlu

SANAT GRUBU

Gülden Alkoçoğlu, İsmail Alsac,
Barış Bıçakçı, Hüseyin Kalaycı, Cem Kendi,
Mustafa Orhan, Yıldırım Tanılkan

GÜLMECE GRUBU

Emre Ermiş, Erdem Göktürk, Mustafa Orhan

HABER GRUBU

Mustafa Diker, Ahmet Gökten, Orhun Köstem,
Necdet Külçe, Dilek Özlem, Erkan Sökmen

TEKNİK DANIŞMANLAR

Ümit Çelik, Okan Dinç

DİZGİ

Müveyle Özari

YAZI KURULU

İsmail Alsac, Barış Bıçakçı, Melis Candan,
Ahmet Gökten, Erdem Göktürk,

Ersan Kahyaoğlu, Yavuz Sarıaloğlu

YAYIN SORUMLULARI

Haluk Balkan, Mehmet Çalışkan, Hakan

Şerafettinoğlu, Hüseyin Vural

Sevgili İVME Dergisi

12 yıl sonra bölümden haber almak son derece sevindirici bir olay. Hele bu haber, bizim dönemimizde pek alışık olmadığımız bir espri anlayışına sahip bir dergi ile gelince mutluluğum bir kat daha arttı.

Osman Tümay

DERS PANOLARINDAN NOT ÇEKMEK İLE İLGİLİ GÖRÜŞ BEYANATI :

Görülüyor ki panodan soru çekerken kolumuz yoruluyor, canımız çıkıyor. Çıkmasın. Çıkamalı. Önerimi sunuyorum : .Bu iş için bölüme, besili, güçlü-kuvvetli köleler alınmalıdır. Köleler, isteyen öğrenciye panodan soruları çeker. Bir de " YAZ KÖPEK " diye bağırıp köleleri kırbaçlayacak sahipler bulunmalıdır. Kanımca bunun için gönüllüler çıkacaktır.

E	i	S	T	i	Z	M	
		N	A	H	S	Ü	L
i	T		C			C	L
K	I	R	I	K	C	A	M
	K	A		Ö	A	P	i
Ğ			U		H		Z
	N	A	R	S	i	S	T
Y	O	Ğ	U	R	T		M

MOTOR HAMDI

Rumuz: "Young's Modulus". Sayın Üstat Hamdi Bey. Dün gece dokuz saat 206 sınavına çalıştıktan sonra bu sabah sınavı kaçırdım. Bu kaçırdığım üçüncü sınav oluyor. Bana ne oluyor?

- Hiç üzülme canım. Bir araştırma yaptım. Bu sabahki sınav 204 sınavıymış. zaten yanlış derse çalışmışsın. Aslında "Thermo" sorularını "Strength" formülleriyle de çözebilirdin ama biraz zaman alırdı. Sen bunları düşünme. Şöyle rahatça bir uzan, ben ambulans çağırayım.

Rumuz: "Entropy Çıkma". Muhterem Motor Hamdi, ben de insanım, benim de anlamadığım şeyler olmuyor değil. Örneğin şu "amount of irreversibility" meselesi. Yani hani bir olay teoride "reversible" varsayılabilir de pratikte her zaman irreversible'dir; tamam. Fakat ikisinin arası nasıl oluyor? En büyük Hamdi başka büyük yok.

- Şimdi bak biçare çocuk. Ben her zaman demez miyim her şeyi tadında bırakmak gerek diye? Ne bütünüyle öyle, ne bütünüyle böyle olmalı insan. aynı şekilde bir "process" in de tamamen reversible ya da tamamen irreversible olması hiç de hoş olmazdı. Arayı bulmak gerek.

Rumuz: "Vicdan". Hamdi Abi, ne oldu anlatıyım. Çok kötü geçen bir sınavdan kıyak bir not geldi. Kağıdıma bakayım dedim. Yanlışlıkla 20 not fazla verilmiş. Tabi aynen kağıdı altlara sokuşturuverdim. Bu olayın daha sonra ortaya çıkma olasılığı var mı? Böyle bir durumda bana ne olur?

- Yavrum. Sen bu durumu bana böyle uluorta yazdıktan sonra olayın ortaya çıkma olasılığından söz etmen için dün Yalan Rüzgarı'nın elli üçüncü bölümünü ağzın açık, zevk içinde izlemiş olman gerek. Hiç olmadı, her sınav "top" çekip o sınavda senin azizliğine uğrayan yakın arkadaşlarından birinin ihbarı an meselesi. Sonuçta seni asarlar sanıyorum. Bana kalsa senin gibi on tanesini atölyedeki '50 model tornalarda yontarım.

SOLDAN SAĞA

1) E harfinin üstünlüğünü ve haklarını savunan akım.
2) Kurak geçen bir mevsim sonunda tarladan alınan ürün
3) Bir kişinin itmesini istediğimizde ona söylediğimiz sözcük, biberonlarda kullanılan ölçü birimi. 4) Camin kırıldıktan sonraki hali. 5) K harfinin en kaba okunuş şekli, Ü, A, P ve İ harflerini sırayla yazdığımızda ortaya çıkan anlamsız sözcük. 6) 7) Ner ağacı " olur mu? 8) Her sabah sokağımızdan geçerek "Yoğurtçu geldi" diye bağırın adamın sattığı mala verilen ad.

YUKARDAN AŞAĞIYA

1) Cüneyt Arkın'ın Malkoçoğlu filminde kalbinden vurularak ölen Darboroğulları Prensi Mirza'nın son sözü. 2) Kapı sesi, defter etiketlerinin üçüncü sırasını yıllardır keptirmeyen sözcük. 3) Kalayın simgesi, bulmacaların maskarası olmuş saygın bir Mısır Tanrısı, filenin zor söylenen diğer bir adı. 4) Ta yapıp satan kimse, urumak masterının kökü. 5) Bir nota değildir, bu da bir nota değildir, bu dahi bir nota değildir. 6) Zowksvanya Cumhuriyeti'nin plaka işareti, Sert bir erkek ismi. 7) Acayp bir erkek ismi. 8) Levrek Limanları Merkez İşletmeler Zinciri Ticari Müdürlüğü'nün kısa adı.

Mustafa Orhan

DERSTE SIKILAN ÖĞRENCİLER İÇİN "ÖĞRENCİ DEĞİŞİKLİĞİ" HAKKI İSTİYORUZ. Sıkılan öğrenci, değişiklik işareti yaparak sınıftan çıkabilmelidir. Yerine girecek öğrenci ille de bölümden olmamalıdır. Bir spiker değişikliği sınıfı anında duyurmalıdır.

DUYARLI ÖĞRENCİ Necati

Rumuz: "Feminist". Sayın Motor Hamdi, geçen sayıdaki yanıtlarınızdan kızlar hakkındaki düşüncelerinizi öğrenmekten esef duyuyorum. Bölümümüzde Makinacı olmanın tüm gerekliliklerini yerine getirmekte kararlı olan ve başarı grafikleri erkeklerle göre daha iyi olan kızlar olduğunu unutuyorsunuz. Sizden erkek-egemen-bir-bölümün tipik bir sözcüsü olmanızı değil, bizlere destek olan, her alanda olduğu gibi makinacılıkta da kız erkek elele çalışmayı savunan eşitlik yanlısı bir aydın olmanızı beklerdim.

- Şimdi, tabi bayan ... aslında öyle ... yani katılıyorum. Ve sizi can'ı gönülden destekliyorum ... Yani takdire şayan bir şey ... Dezavantajlarınıza rağmen ... Yani doğuştan gelen tüm yeteneksizliklerinize karşın yine de mücadeleyi bırakmıyor ve savaşıyorsunuz ... Bravo, yanınızdayım ... İbret olsun.

Rumuz: "Midterm Density". Hamdi Abi. Zaten bir sürü sınava girmek durumundayız. Bir de bazı derslerden üç "midterm" uygulaması başladı. Mahvoluyoruz. Sence bu işin doğrusu ne?

- Şimdi bak Osman'cim, ya da adın herneyse ... Bu daha bir şey değil. Yakında bu "midterm" ler beşe, ona elliye çıkacak. Ve hatta aynı dersten günde iki sınav olan güzel günler yakında gelecek. Ama niye? Sizin iyiliğiniz için. Örneğin uyanamadin 8:30'daki "midterm"ü kaçırdın, şansını 17:40 midterm'ünde deneyebileceksin. Anladın mı Müfit'cim, ya da Hümayun.

GÜLMECE

407 ENSTANTANELERİ

- Feasible, measible, geasible, bılı bılı bili bulu böö
- N'oldu buna yav?
- Feasibility raporunu yazarken kafayı üşüttü çocukcaz. Yaptığı şey feasible çıkmıyormuş da.
- Neydi projesi?
- Kolaydı yav. Bölümün damına yuva yapan güvercinlerin çıkardıkları ses dalgalarıyla çalışan bir micro-wave fırın yapıyordu.
- Ulan bunlar buncacık şeyle kafayı yiyosa, cık, cık, ayıp valla. Bölümün yüzkaraları caanım.
- Tabii yaa. Ya bizim gibi keçi boynuzuyla çalışan bir pelton turbine yapmak zorunda kalsaydı?
- Aman keçi boynuzu deme; tik oldu bende; canım acı cıp salatalık çekiyo.
- Öhööm arkadaşlar, 407 projemiz olan en-doğal-gezle çalışan rüzgar gülü çalışmalarımızı başlatmak için bugün burada top ...
- Abi kısa kes acıktık.
- Tamam oğlum, sen ye. Yabancı yok.
- Aman abi, anca beraber procede bilader, icabında.
- Öyleyse haydin buyrun kurufasulyeye, bol gaz yapın ha ...
- Merak etme sen abü.
- Hohoyt, bi de bu proje feasible değil diyodunuz di mi?

Tolga Küçükyumuk

Dur hoca!
Söyle önünü bir ilikle,
Ver selamını eğil de,
Makinacı duruyor önüde!

Bak gözleri halka halka,
Uyumamış en az bir hafta,
Çarpışır problemlerle her hafta,
Sakın fazla üstüne varma!

Sosyal faaliyet onun için hayal,
Mezun olacak günlerini sayar,
Bütün dersler onu bayar,
Eski günlerini özlemle anar.

Ey bizi buraya düşüren zalim,
Görmez misin şu horap halim,
Çıkarsem buradan sağ salım,
Söyle ben sana ne yapayım!

Emre Ermiş

ÖĞRENCİLERDEN İNCİLER

- *Hocam, bu sorunun çözümü böyle oluyor di mi? (Sınavda)
- *Mini Diyaloglar:
- Hocam, konsantrasyon denkleminin verilmesi gerekmiyor muydu ?
 - Hayır, onu senin bilmen gerekiyor.
 - Oho, onu bildikten sonra bu soruyu valde hanım bile çözer hocam.
- Demek ki valden kadar olamıyorsun
- *Sınav kağıdında bir not:
- Hocam, aslında sorunun çözümünü biliyorum. Ancak zamanım yetmedi. Eğer birinci denklemdaki değeri (*)'de yerine koyarsanız sonra da..... sonucu elde ettiğinizi göreceksiniz.
- *304 Lab.'ında:
- " Hocam arkadaş hasta yerine ben geldim. "

HOCALARDAN İNCİLER

- *Size bu bölüme girin diye biz davetiye göndermedik.
Mustafa Gökler
- *Life is not so easy.
Orhan Yıldırım
- *Beşiktaş büyük takım.
Ediz Paykoç
- *İsterseniz sınava PC ile girin.
Rüknettin Oskey
- * Valla idare edin işte, daha büyük yazamıyorum.
Ersay Taşdemiroğlu
- * Genç adamsın iki gün uyumasan n'olur?
Hafit Yüncü
- *306 Sınavında soyunup, sınavı atletle sürdürmeye kalan öğrenciyle Cahit Eralp arasındaki diyalog:
C.E : Yavrum burası hamam mı?
Öğrenci: Çok bunaldım hocam. Sonra ben evde de böyle çalışıyorum.
C.E: Ben de evde banyoya girerken nasıl oluyorum biliyor musun?

DUYARLI ÖĞRENCİ Necati BİR DİLEKÇEYİ DAHA İMZAYA AÇTI

Görünen o ki bölümde ders dışında yalnızca futbol konuşuluyor. Olmaz arkadaşlar, nerede yaşıyoruz! Ülkemizde dünyamızda neler oluyor, uyuyoruz. Duyarlı olalım, konuşalım, tartışalım. Necati bunun için kökten bir çözüm öneriyor. " FUTBOL LİGLERİ KALDIRILSIN " diyor. İşte imzası : 1. Duyarlı Necati ME39800-8 Necati
SEN DE BİR İMZA AT. LİGLERİ KALDIRALIM. DUYARLI OLALIM.

80'LERDEN ÖZGÜN MÜZİK MANZARALARI

Yerküremizde her şey değişiyor; bu arada Türkiye de, Türkiye'de yapılan popüler müzik de. Özellikle 80'lerin başlarında müzisyenler çeşitli arayışlar içine girdiler ve herkesin diline pelesenk ettiği bir "özgün müzik" kargaşası çıktı ortaya. Özgün müzikten herkes başka bir şey anlıyordu. Kimi kendine özgü müzik, kimi gitar ve saz tınılarının aynı anda kulağa geldiği müzik, kimisi de protest müziğin temalarını kullanan müzik olarak tanımladılar. Kimse şimdiye dek, bu taşı kör kuyuya kimin attığını bulamadı. Ama bu iş en çok plak şirketlerini sevindirdi. Kaset plak piyasası oldukça canlandı. Satışlar tırmandı. Ortalık başkaldırandan geçilmedi.

Kargaşanın yerini 90'lara yaklaşıırken görece bir durulma aldı. Bir kısım müzisyen başkaldırma vaziyetlerinden tavernacıların eline düştü. Bir diğeri eski bestelerini "yeniden aranje" ederek özgün müzikseverlerin gönlünde taht kurdu. Kasetleri kapış kapış gidiyordu, bu arada kendisini halkın anladığını ve şarkılarıyla bütünleştiğini iddia etti. Özgürlük ve demokrasi havariliğine de soyundu. Çünkü Türkiye'de her kavramın bir ticari karşılığı olduğunu uzun yıllar kaldığı Avrupa'da görmüştü.

Bir yandan da anti-özgün müzikçiler ortaya çıktı. Bu tavır, özgün müzik temalarıyla alay ediyordu. Hiçbir şeyi beğenmiyorlardı. Ajitasyon müziğini, ne ilginçti ki olumlarken, Ahmet Kaya'nın tavernavari protest müziğine, Livaneli'nin bol özgürlüklü, popülerize edilmiş müziğine karşı çıkıyorlardı. Yeni Türkü'nün başkalarının bestesi olan parçalarla ünlendiklerini iddia ediyorlardı. Sonunda kendi anlayışlarını kasete de döktüler. Kasette "Kategorize olmak istemediklerini", ve bu parçanın da ilk Türk rock parçası olduğunu söylediler. Böylelikle onlar istemeseler de, plak şirketleri tarafından kategorize edildiler.

Popüler müziğin (her zaman yemekle birlikte dinlenilen müzik) bir başka kolu da türkülerinde bol bol dağ gezintisi yapan bir grup oldu. Bu grup, sokaktaki herhangi birinin de mikrofona geçip, bir iki gelişmiş bilgisayarın eşliğinde özgün müzik yapılabileceği gerçeğini doğruladı. Önemli olan dinleyicilere bilinç götürmektir. Kuşkusuz ülkemizin koşullarında bu müzik türünün alıcısı da çıkacaktı ...

Çağımızın müzisyen profilini çizmek işini üstlensem şu sözcükleri kullanırdım: Çağdaş müzisyen kendini beğenmiş olmalıdır. Kimseyi, hiçbir otoriteyi takmamalı; özellikle de dinleyici otoritesini. Yeni kimse için müzik yapmamalı. Sahneye çıktığında kullandığı tek iletişim aracı müziği olmalı; Joan Baez gibi demokrasi havariliğine soyunmamalı. Sanatçı politikse politika yapar, ama konserde değil parti toplantılarında olmalı bu. Yeni çizgisiyle Bob Dylan güzel bir örnek! İstanbul Festivali'ne geldiğinde sadece ama sadece müzik yaptı, kimseyle konuşmadı ve Türkiye'nin hal-i pür-melaliyle ilgilenmedi, çekip gitti. Ama müziği hala kulaklarımızda. Herşey değişirken O da değişti. Joan Baez gibi 68 nostaljisine kapılmış değil.

Türkiye'de bu profile uygun müzisyenler var mı? Yeni müziğinden ödün vermeyen, "halke inmek" gibi cıvık popülizm kokan amaçları olmayan ve burunlarının dikine giden, TRT'yi kafalarına takmayan gruplar var mı? Bunun yanıtı evet.

Ezginin Günlüğü'nün Ölü Deniz'i piyasaya bir ay önce sürüldü. Topluluk kendi anlayışını 1982'den beri ödün vermeden sürdürüyor. Müziklerinde marş yok, konserlerinde demokrasiden de söz etmiyorlar. onların yaşama değin duyarlılıklarını müziklerinde bulabilirsiniz. Sanatçı dediğimiz de, dış gerçekliği kendi imgesel dünyasından süzüp aktaran insan değil midir? Dünyaya ait düşüncelerini müzikleriyle dile getiriyorlar.

Diğer bir grup da bence Türkiye'nin ilk gerçek rock grubu olup, müzikleri de sözleri gibi kulak tırmalayan, zaman zaman vurdum duymaz bir coşkuyu dile getiren Bulutsuzluk Özlemi. Elinde gitarın var mı diye soran, Acil Demokrasi diyen, muslukların cırtlamasından şikayet eden topluluğun tepkisini müziklerinde bulabiliriz. Parçaların sözleri tamamen günlük hayattan alınma ve onun absürlüğünü de dile getirmekte.

İyi müzik kuşkusuz alıcısını da buluyor ama sadece iyi müzik olduğundan. Kalıcı olanı ise zaman belirliyor. Kötüler dinlenmiyor, unutuluyor zamanla. Bu iki topluluğun yeni kasetleri listelerde ilk yedi arasında. Acaba kalıcı olacak mı müzikleri?

Yavuz Sarıaloğlu

NEKAHAT

Odanda herşey karmakarışık
herşeyi bulursun
hiçbirşeyi yerli yerinde
biraz bana benzer
gitar, (bir teli eksik) kırık kütüblası

Bu karmaşıklık hoşuma gidiyor
her zaman değil kuşkusuz
Çiçeklerimi sulamayı unutuyorum
büyüyorlar kendileri
sokağa attım kedimi
Bir de çalar saatim var
kuruyorum
uyanıyorum ...

Yervant

BİZ

Yaşamın çılgın hızında
Biz birer kilometre taşıyız sadece.
Zamanın dev adımlarıyla
Yürüyüp geçtiği üzerinden.

Tolga Küçükyumuk

tartışma

Dergimizin bu bölümünü bundan böyle bu başlıkla birlikte çıkaracağız. Şüphesiz bir ad koymak hiçbir şeye işlevsellik kazandırmaz. Başlıklar yazının içeriği konusunda okuyucuyu bilgilendirmek içindir. Dergiyi hazırlarken bunu düşünmüştük. Elimizde bir tartışma konusu ve o konu üzerine yazılmış farklı üç yazı vardı. Onları yayınlamadık. Bunun yerine sizlere ne olduğunu anlatacağız. Sıkıcı ve zor bir görev ama yapmalıyız. Nedeni ortada, önce kendimize sonra sizlere karşı sorumluluklarımız var.

Anlatım için beylik bir sinema yöntemini seçtik: Geriye dönüş. Filmin sonu başından bellidir. Herhangi bir sahne. Sıradan veya çarpıcı, kanıksanmış veya olağandışı. Sonra geriye dönülür ve son sahneyi hazırlayan koşullar bir bir izlenir. Biz de böyle yapacağız.

İVME'nin ikinci sayısından sonra yapılan toplantılarda yeni bir yazı kurulu oluşturuldu. Çalışma gurupları belirlendi ve üçüncü sayı için çalışmalara başlandı. Yazı kurulu bir kaç kez toplanıp olası yazılar üzerine tartıştı. Toplantılar devam ederken bir yazı geldi.

Yazı bir öğrencinin, "Üniversite'nin kapısından" adını atar atmaz karşılaştığı sorunlarla ilgiliydi. Yazıyı yazan da olmak üzere yazı kurulu ve konuyla ilgilenenler tartışmaya başladık. Yazının içeriğinden çok, biçimine karşı çıktık. İçerik olarak çoğumuzun bir şekilde kanıksadığı olguları anlatıyor, benimsemişimiz nedensellik ilkelerini yadsıyordu. Biz dergi olarak "saltık doğruların" veya "evrensel gerçeklerin" peşinden koşmuyoruz. İçimizden birisine ait olası bir görüşü, ve tartışmak bir şeyleri birlikte keşfe koyup tartmak olduğuna göre hiçbir itirazımız olamazdı. Üstüne üstelik, içerikle ilgili elimizdeki tek yazıydı ve böylesi bir yazıyı yayınlamayı candan istiyorduk.

Yazının biçimi asıl üzerinde durduğumuz yönüydü. İçeriğinin zorunlu kıldığı incelikten yoksundu. Anlatım şeklini, seçtiği sözcüklere kadar rahatsız edecek, özellikle zorunlu olarak edilmemesi gereken yerleri rahatsız edecek kadar saldırgandı. Sorunların kara mizah yapma kaygısı ve herşeyin sorumlusu olan bir düşman yaratarak yazılması bize aykırı geldi. Böyle bir biçimin gerçekten eğilimesi gereken sorunların inanırılığını düşüreceğini savunduk. Yazıyı kaleme alan arkadaş, yapılan uzun tartışmaların ışığında birlikte bir başka yazı yazmayı önerdik. Olmadı çünkü yazı hiç değişmeden yayınlansın isteniyordu.

Bunun üzerine tartışmaya katılanlardan iki yazı daha geldi. Bunlardan biri kısaca üniversitenin sorunlarının gerçekten öğrenmeye gelen bir insan için birer ayrıntı olduğunu, bilim gibi olumlu bir uğraş seçen kişilerin zorlukları da bir şekilde yeneceğini savunuyordu. Diğer ise, derginin yayın aracı olarak tavrını anlatan bir yazıydı. Tartışmanın çokça durulan yönlerini özetliyor ve kendi içinde tutarlı açıklamalar getiriyordu. Üç yazı da farklı yaklaşımları, çözümleri ile birbirini tamamlıyor ve konuyu üç boyutta tartışıyordu. Üçünü birlikte "TARTIŞMA" başlığı altında yayınlamaya karar verdik ...

İşte tam burada filmin başına geri dönüyoruz: bu üç yazı da yayınlanmadı. Tüm olanları size kısaca anlattık. Yazıların kendisi yerine, yazıların ortaya çıkardığı başlığı yazmakla yetindik. Üzerine daha fazla yazmak istemiyoruz, dedik ya bu sıkıcı ve zor bir konu. Bu bir süreç ve süreç içinde bir dolu şeyle yüzleşiriz ve deneyim kazanırız. Bazı şeyleri anlarız, onaylamayız ama işlevsellik için uzlaşmalara varırız.

Biz bölümdeki bizleri ilgilendiren herşeyi tartışmak istiyoruz. Bir arada olmak uzaysal bir kavramdır. Aynı hacmi paylaşmak bir arada olmak için gerek ve yeter şart. "Birliktelik" ise ayrı, paylaşım, iletişim ister. Tartışmak ise bunun yollarından birisi. Sorunları olabildiğince temizleyelim ki birlikteliğimiz bir anlam kazansın. Elbette herşeyi biz değiştiremeyeceğiz, değiştiremeyiz de. Bunun bir dergi köşesine yazılmış yazılarla olacağını sanacak kadar safdıl de değiliz. Ama değişmesi gerekenler var ve değiştirebilecekler de var. O halde sorunları yalnızca, dürüstçe, abartmadan anlatmalıyız.

Bir de bizim olan sorunlar var. Yalnızca bizim olan ve yalnızca bizim çözebileceğimiz sorunlar, bizim değiştirebileceklerimiz. İVME tüm bunların tartışılmasını sonuna kadar destekliyor. İVME bir ortamdır, yalnızca bir kağıt parçası değil. Onları yayınlamak, gerekli yerlere iletmek, onlarla yüzleşmek, onları çözmek istiyoruz. Hiçbir şey yapamazsak yalnızca dinlemek, paylaşmak istiyoruz.

Deha ne duruyorsunuz? Biz başlık değil, içerik istiyoruz. Bu kadar İVME yetmez bize!

Yazı Kurulu

MAKİNA BÖLÜMÜ İLKBAHAR FUTBOL TURNUVASI

Her dönem olduğu gibi, bu dönem de bölümümüzde bir futbol turnuvası düzenlenmektedir. 24 takım gibi büyük bir katılımın olduğu bu turnuva yine diğer bölüm, hatta fakültelere örnek olacak bir düzenlemedir.

15 Mart 1990 tarihinde başlayan bu turnuvada ilk iki tur eleme usulü yapılarak ve ilk turda 12 ikinci turda 6 takım elenerek, geriye 6 takım kalmıştır. Bu takımlarda üçerden iki gruba ayrılarak aralarında tek karşılaşmalı lig usulü maçlar yapacaklar ve grubunda ilk iki dereceye kalan takımlar yarı finale yükselmiş olacaklardır. Çapraz karşılaşmalı yarı finalden sonra kazanan takımlar final maçı oynayacaklardır. Bu yazıyı okuduğunuz sıralarda ise final grubu maçları yapılmaktadır.

Bu düzenlenen turnuvada oldukça ilginç karşılaşmalar yapılmaktadır. Bunlardan bazıları şunlardır:

Çoğunluğu "master" öğrencisi ve asistanlardan kurulu Mastır-Bastır ilk turda Bebop, ikinci turda da Bed-boys adlı takımları eleterek final grubuna yükselmiştir. Turnuvanın favori ekiplerinden Hamsi Juniors ise ilk turda Haroşa'yı ikinci turda da Cesur Ayılar'ı farklı yenerek final grubuna kalmıştır. Turnuvanın en eski takımlarından Arsen Lügen de İranlı transferleri ile ilk turda Crazies'i elemiştir. Bu maçta kötü bir yönetim gösteren hakem arkadaşımız Salim Duman 91/2 hafta dinlendirilmeye alınmıştır. Genç ve dinamik oyuncularından kurulu Sebat ise ilk turda Hoşnutsuzlar'ı ikinci turda da Arsen Lügen'i eleterek final grubuna katılmaya hak kazanmıştır. Yıllardır turnuvaya katılıp bir türlü ilk turu geçemeyen Ayak Takımı ise yine elenmiştir. Olaylı geçen maçta bir takım bölücüler sahaya ellerinde "Makina'da ortalama CC verilsin" yazılı bir pankart olduğu halde girerek maçı sık sık aksatmışlardır.

Turnuvanın bir başka favori takımı Dinamo Machine ise ilk turda zorlu bir karşılaşma sonrası PaSeVe Grl-

busters'i elemiş, ikinci turda ise Özkadayı'ı farklı yenen birinci sınıfların güçlü ekibi Ghostbusters'i farklı şekilde yenerek final grubuna kalmıştır. Takımın adı yok ise ilk turda Söümspor, ikinci turda da ME Pisllicks'i yenerek final grubuna yükselmiştir. Final grubuna kalan diğer bir ekip ise 2.sınıfların güçlü ekibi Mechanic Boys'du. Mechanics Boys ilk turda Ayak Takımını, ikinci turda da bölümümüzün akademik ve teknik personelinin kurulu takımı Ak-tok-per-spor'u yenmiştir.

Sonuç olarak Hamsi Juniors, Takımın adı yok ve Mastır-Bastır kırmızı grupta, Mechanic Boys, Dinamo Machine, Sebat ise Mavi grupta aralarında karşılaşarak finale kalmaya çalışacaklardır.

İlk iki turun ardından:

En başarılı takım : Hamsi Juniors, Dinamo Machine
En başarılı oyuncu : Kazım Çakır (Hamsi Juniors)
En başarılı teknik direktör : Erkan Sökmen (Dinamo Machine)

En başarılı hakem : Okan Dinç
En iyi onbir : Khaled (Dinamo Machine)

Kadir (Dinamo Machine)
Cüneyt (Dinamo Machine)
Tayfun (Takımın adı yok)
Hakan (Hamsi Juniors)
Haldun (PaSeVe Grlbusters)
Seyit (Mechanic Boys)
Kerem (Özkadayı)
Ercan (Hamsi Juniors)
Arman (Arsen Lügen)
Kazım (Hamsi Juniors)

En süper yedek : Okan Tokar (Mastır-Bastır)

NOT : Maç tarih ve sonuçları ile turnuva ile ilgili ilanlar E Blok kantini karşısındaki panoda asılı bulunmaktadır. Turnuva ile ilgili her türlü sorunlarınızı ve önerilerinizi Turnuva komitesine bildirebilirsiniz. Turnuva komitesi: Erdal Sepetçi (ME3), Beki Sevgül (ME3), Baran Yavuz (ME4), Bülent Kuvanlı (ME2), Baran Öztürk (ME3).

Erdal Sepetçi

İKİLİ İLİŞKİLER

BITMEYEN ŞİİR

Bir sonbahar günüydü;
O dalgalı saçlarda kayboluşum...
Akşam karanlığını sararken gece,
Ay ışığında bahçeme düşerdi yıldızlar.
Sisli yamaçlarda ağırırken tanyeri,
Sabah yelini selamlardı güneş.
Yalnız kumsallara vururken köpüklü dalgalar,
Mor sümbülleri okşarken beyaz elleri,
Titrek bakışlarında arardı sıcaklığını,
Berrak ufka bakarken buğulu gözlerim...
Gökyüzü bugün bir başka renk,
Rüzgara kapılmış sarı yapraklar.
Kurudallarda bugün bir başka ahenk,
Sinemde savrulur çılgın umutlar.
Ayrılık vakti geldi, hani sevdiğim nerede?
Hafif bir tebessüm, anlamsız bir bakış geride.
Yaşlı gözlerde acı, özlem ve hasret,
Dünden bugüne kalan tek şey: Nefret!
Dönüp bakarım geriye, ne de çabuk geçmiş seneler!
Ölü denizde birer ada, şu devrik dizeler.
Hep onu düşünürdüm, günler, geceler,
Bitmeyen bir şiir, o mavi gözler.

Bir sonbahar günüydü,
O dalgalı saçlarda kayboluşum.
Pembe hayallerin koynunda,
Beyaz bulutlara uçuşum...

Yağmurlu bir ilkbahar akşamındayım,
Sokak lambasının altında ıslanmış, sırlısıklamım...
Pamuk ipliği bir yağmur, ince bir rüzgar,
Akıntıya kapılmış, unutulmuş anılar.
Birini bekler gibi başım öne eğilmiş,
Kerem ile Aslı'nın hikayesi meğer böyleymiş!
Yağmur damlalarına karışınca gözyaşları,
Yere düşmeden kaybolur parıltıları...
Seni boş sokaklarda arar dururum,
Yıllar üstüme çökmüş, yorgunum.
Yollar kıvrım, kıvrım beyaz tendeki saçlar gibi,
Dön! Dön de bir bak bana öylece olduğun gibi!
Denizde fırtınaya tutulmuş yelkenlisin,
Sığınacak liman arar mavi gözlerin.
Güzemli bir bakış yakaladım, başını çevirdin,
Güvenin yok kendine, okyanusa açılmak için.
Yalnız dünyamda coşkulu bir şarkıyım bu gece,
Islak dudaklarda bir damla sadece.
İşte o söylemeye çalıştığım kelime,
Dillerden düşmeyen o tek hecel
Uçsuz bucaksız bir gecenin başındayım,
Sokak lambasının altında ıslanmış, sırlısıklamım...

İsmail Alsaç

AKADEMİK BİR UĞRAŞ OLARAK MAKİNA MÜHENDİSLİĞİ

Üniversitede okurken her insanın kafesinde farklı hayaller kurulur, geleceğe yönelik. Gerçekten de farklıdır herkesin gelecekte yapacağı. Makina'da okuyanlar için bile bu böyledir. Her ne kadar "makineci" dendiğinde birçok kişinin gözü önünde aynı tip insanlar canlansa da, bütün toplumlar da olduğu gibi genellemelerin içinde veya dışında kalan insanlar bizim bölümde de vardır. Gelecekte yapacaklarımız da farklıdır. Bazılarımız mezun olduktan sonra bir iş bulacak veya en azından bulmak için çabalıyacak, kimimiz ise makinelerden uzakta olacağız; parmak hesabı yapmayı, integral almaya tercih edip başka başka işlerde çalışacağız. Bu eslında tamamen ayrı bir konu. Burada ele almak istediğimiz olay ise mezun olduktan sonra asistan olarak araştırmalarına devam edip yüksek lisans hatta doktora yapmayı amaçlayan makinacıların geleceği. Yani Makina Mühendisliği bir meslekten çok akademik bir uğraş olarak görünler...

Bu konuyla ilgili olarak 1988 yılında doktora tezini tamamlayan Dr.Tuna Balkan'a sorduğumuz, kendi doktora tezi ile ilgili soruların yanıtlarını şu şekilde özetleyebiliriz.

"Doktora tezim endüstriyel robotların modellenmesi, yürünge planlaması, kinematik ve dinamik analizleri ve denetimleri konularını kapsamaktadır. Günümüzde endüstriyel robotların, ülkemizde henüz yaygın bir şekilde kullanılmaya başlanılmamış olmasına rağmen, tüm dünyada hızla gelişmesi bu konuyu seçmemde önemli bir faktördür. Ayrıca çalışma konularım olan kinematik, dinamik ve özellikle bilgisayar ve kontrol konularını da içermesi bir yan etken olarak sayılabilir.

Önümüzdeki yıllarda robotlar ülke çapında kullanılmaya başlanırsa, bu konudaki boşluğun doldurulabilmesi için gerekli çalışmaları yapmış olduğuma inanıyorum.

Tez, bugün endüstriyel robotlarda kullanılan ve hiç pratik olmayan yürünge planlama yöntemi yerine, daha hassas ve pratik bir yürünge planlama tekniği içermesi açısından önemlidir. Tamamıyla yeni bir yaklaşım olan bu çalışma bazı alanlarda rahatlıkla kullanılabilir.

Benim görüşüme göre, ülkemizde endüstriyel robotlara büyük ihtiyaç vardır. Ama endüstriyel robotların ülkeye girmesi de oldukça güç olacaktır. Hem ekonomik hem de sosyal açıdan önümüzdeki 5 yıl içerisinde herhangi bir uygulama alanı bulabileceğimi zannetmiyorum.

Buna rağmen önümüzdeki aylarda bölümümüz "CAD/CAM/Robotics" merkezine alınması planlanan bir endüstriyel robot üzerinde çalışmalarımı denemek istiyorum."

Tuna Balkan 1957 Manisa doğumlu, 75-79 yıllarında bizim şu an ders gördüğümüz sınıflarda öğrenci olarak bulunmuş. 83 yılında yüksek lisans ve 88 yılında doktora ODTÜ'de tamamlamıştır.

Teknoloji grubu

BURADA OLMAK

Deniz nedir bilmezdi. O'na suyu ve yosunu, maviyi ve derini, fırtınayı ve vurgunu anlattılar. Martıyı mercanı ve balığı ve ak köpüklü kayaları O düşledi. Kıyısına vardığında çatlamış güneş yanığı bedeni. Sakınarak ama korkmadan bıraktı kendini dalgalara. İşte O yılmayı böyle öğrendi.

Yaşam üstüne söylemek kimi zaman yaşamak kadar çetin bir şey. Ne öylece kabul edersin, ne düşlere sarmalayıp okşarsın, ne de kızgın ateşlere atarsın. Böylesi kaygıları bir yana bırakıp başlasam ve yaşamı bir de şöyle anlatsam...

Yaşam bir yoğunlaşmadır. Çevremize olan tepkilerimizden içsel dürtülerimize kadar sürekli biriktiririz, yoğunlaşırız. Yaşam bir çatışmadır ve insan olarak o çatışmanın hep göbeğindeyizdir. Olanca yoğunluğumuzla çatışmalara dalarız. Çatıştıkça daha yoğunlaşırız, yoğunlaştıkça daha çok çatışırız.

Çıkış noktalarımız bize yeğinlik getirir, onlar ile çözümleri ararız, işlevselliğimizi yakalarız. Evrenin içinde kendimizi "insan" diye bildiğimizden beri sürekli doğa ile çatışırız. Yengilerimiz ürettiğimiz teknolojilerdir. Doğa ile işimiz bittiğinde, yendiğimizde veya yenildiğimizde, veya yalnızca benimsediğimizde aklımıza gelir diğerleri ile birlikte olduğumuz.

Kendini "insan" diye bellemek insanı doğadan koparmaz. Doğanın bir parçası olarak insan insanla da sürekli çatışır. Ulaşmalarımızı (kim zaman yalnızca yengilerimizi) düşünüyapılarda, söylencelerde saklarız, onlarla yeğînleşiriz, varoluşumuzu onlarla algılarız.

Barişamazsak, bastırılmışsak, yoksa gidecek başka bir yerimiz kendimize döneriz, o zaman da başlar iç çatışmalarımız. Yaratıcılığımız, düşlerimiz, duygusalığımız belki de bulantımız, yıkıcılığımız, acımasızlığımız, yalnızlığımız.

Yaşam bir yüzleşmedir. Çatışmalar hep bir sorun yumağı olarak gelir bizlere. Sorunlar değil, sorulardır yanıtlanabilir olan. Yüzleşmeden sorununa, soruya çeviremezsin onu asla. Gökyüzü bir "kaos" tur, bilinmez bir evren. Gözlerimi kullanan aklımdır onu "kozmos" a çeviren.

Yüzleşmenin olmadığı bir yaşamda kirpi zaman atlarız, kimi zaman takılırız. Atlarız; nerede olduğumuzu bil-meyiz, takılırız; kısır döngülere gireriz. Yoğunluğu olmadan başlanan çatışmanın anlamı ne? Ne ile yüzleşebiliriz, neye yanıt buluruz? Kör bir bıçak gibi dokunduğumuz gibi yalnızca sürteriz. Çatışmadan yaşanır mı? Bir sırça köşktür bulacağın ancak, tek bir fiskede yıkılacak. Yalnızca çatışılır mı? En dayanıklısı bile tekne-lerin, yalçın kayahklarda parçalanıverir.

"Ezeli şifadır aldanmak". Ne kolaydır gözlükleri takınca dolap beygiri gibi dönüp dolanmak, sırmalı semer ile güzel gözlü bir merkep olmak, kürtü senin olmayınca kaftan altında sultanlık taslamak. Bağnazlık, yozluk, şekilciliktir böylesini bekleyen, yüzleşmezse kendisiyle, insanlarla, çağıyla. Hep kendini arar, bulunca hemen aşar. Hep insanlardan, yaşamdan yakını ve hep çağını yakalamaya çalışır. O da olmazsa hırslarına ya da geçmişine sığınır. Derim ki, belki de o, önce kendini tanımalı, "onları" anlamalı, hiç olmazsa çağını paylaşmalı. İnsan bağa üzüm yemek için girmeli, bağcı dövmeye değil. Ne bağdan, ne de bağcıdan hayır yoksa, ya "sonsuz dek susmalı" ya da bağcılığa soyunmalı.

Bizler makina mühendisiyiz. Oysa ne makina mühendisliği, ne de mühendislik diye bir şey vardır. Dal parçasını taşla sürtün insandan, genlerle oynayacak kadar yeğînleşen, Promete'nin Atena'dan çaldığını kullan-masını bilen insanlar vardır. Dilerse gönlünüz, varsa bir amacınız onların yaptığına mühendislik dersiniz. Tıpkı "Makinacılar" der gibi bu bir ad koyma olur, o kadar.

Bizler makina mühendisiyiz. Böyle varız yaşamın içinde, toplumun içinde belki de tarihin içinde. Olası binlerce yanıtın içinden neden bu da bizim yanıtımız olmasın? Yeğînleşecek onca konunun içinden deki bu da bizim seçtiğimiz. Bence yetkin bir yanıt, iyi bir çözüm, akılcı bir seçim o kadar. Yaşamın ne ötesinde, ne üstünde, ne köşesinde, ne de bilinmez bir yerinde. Tam ortasında bir yerde. Bir şey yaşamın içindeyse, o şey her ne ise, yaşama dair her şey de onun içinde değil midir?

Bizler Anadolu'nun dört bir yanından değişik yapılanmaların içinden, değişik değerlerle, düşüncelerle, amaçlarla yüklü olarak geldik. Farklı olguların içinde, farklı boyutlarda yoğunlaştık, burada bir şekilde bu-luştuk

Bizler makina mühendisiyiz. Olduk ve olacağız. Fabrikalara, bürolara, üniversitelere, dersliklere ve belki de hiç düşünemeyeceğimiz bir yerlere dağıldık ve dağılacık. Bizi biz yapan, değerli kılan ne adımız, ne ünvanımız, ne burada dört, beş ya da altı yıl, ne yaldızlı bir diploma, ne derecelerimiz, ne yayınlarımız, ne de başka herhangi bir şey. Bizleri bir şey kılan yoğunluğumuzdur, çatışmalarımızdır, yüzleşmelerimizdir ancak. Onun da ötesinde yanıtlarımızı bulduğumuz, onbinlerce yıllık yeğînliğimizdir.

Görmek ve duymak, yüzleşmek ve anlamak, üretmek ve yapmak, yani yaşamak, işte budur burada olmak. Dostlukla.

Hakan Şerafettinoğlu

PROFESYONEL

Sessiz, sakin ve ahşap bir ev. Şehrin 31 km. dışında, 18.yy. Rönesans ahşap oyma ve işleme sanatının vasat seviye-deki örneklerinden biri. Ama bugün çok değerli tabii.

Orda çalışıyordu. Jonathan; yani yazmaya çalışıyordu. O bir profesyoneldi. Hayatını çeşitli dergilere ya da televizyon kuruluşlarına öykü yazarak, çevirmenlik, senaryo diyetekniği yaparak kazanıyordu. Bu yazlık Amerika'yı seçen zengin bir dostunun eviydi burası. Anahtarı ondan alan John, rahatça çalışabileceğini düşündüğü bu ortamda, nedense bir türlü konsantre olamıyor, aklında ve düşüncelerinde sürekli var olan o kavram kargaşasından, bir iki petek süzemiyordu.

Üç-dört gün geçtikten sonra toparlandı ve daktilonun başına geçmeden, ona her zaman destek olmuş o satırları bir daha okudu.

"Size şunu anlatmak istiyorum, iyi ya da kötü yazmak yazılmanın güzel ya da çok güzel olması, bir kitabın ortak değil, kişisel bir doyum getirebilmesine yetmez. Ayrıca, öyle gelişigüzel yazmak, kendini koyverip hiçbir şey düşünmeden, yazdığına kendini inandırmaya kalkışmakla iş bitmeyeceği gibi, çılgınlığın etkinliğini her an denetleyecek güdücü bir düşünceyle yazmak da, sizi bir yere götürmez ..."

MARGUERITE DURAS

- Başlamak ...

diye düşündü sonra.

- En zor yanı şu başlangıç. Sonra arkası gelir nasılsa.

Onun tarzıydı bu. Önce yazacağı öykünün adını bulur, sonra o ad çevresinde düşünür, yoğunlaştırır kompozisyonunu kafasında. Genelde garip, bir arkadaşının deyimiyle de "absurd" hikayeler yazardı. Süpriz final, ölüm multaka vardı öykülerinde. Sonunda başlığı koydu ve ;

"26 EYLÜL"

Yedi-sekiz sene öncesine kadar kendi halinde, on-onbeşbin nüfuslu ve şimdi olduğundan çok daha güzel bir köyü "Chocolate Village". Adından da anlaşılacağı üzere, bu köyün çukulatesı, daha sonra İngiltere'nin bu güneydoğu kasabasından tüm dünyaya yayılmıştı. Ama bugünkü esas telaş ve kalabalığın sebebi bu değildi köyde varolan. Çukulatesı kadar iklimi ve doğal konumuyla da güzelliklerden payını almış bu köyde açılacak, beş yıldızlı yeni otelin getirdiği heyecandı bu. Hava-ların genelde yağmurlu ve kapalı olduğu bilinen İngiltere'de güneşin nedense çoğunlukla güleyle yüzü davrandığı bu yöre, turizm uzmanları ve yatırımcılar sayesinde keşfedilmişti. Birbirini izleyen pansiyonlar ve küçük Hotel-Motel'lerle dolan Chocolate Vill bu son kazandığı ve dünyanın sayılı oteller zincirinin bir halkası olan beş yıldızlıyla, küçük bir şehir görünümüne bürünüyordu, bilerek ama belki de istemeden.

Büyük gün gelmişti. 26 Eylül. Muhteşem otelin açılışını görmek için, çevre köy ve kasabalardan gelenlerin yanı sıra, bu açılışı yapmak için ülkenin önde gelen ve "Jet sosyete" tabir edilen kesimi de hazır bulunu-yordu. Gazetecilerin böyle turistik bir otelin, neden sonbaharda açılışının yapıldığına dair soruları ayyuka çıkmıştı ki; basın toplantısını yöneten, otelin genel müdürü,

- 26 Eylül. Bu tarih seçildi ... demekle yetindi.

Bir kahve molası verdi kendine keyifle. İşte başlamıştı ve gerisi de geliyordu. Tıpkı diğer profesyonellerin yaptığı gibi, o da birşeyler katmıştı bu öyküye kendinden. Doğum tarihiydi bu, 26 Eylül, seçilen ...

Muhteşem bir açılış oluyordu. Akşamüstü güneşin ışıklarından sıyrılan gün, havai fişeklerin o telaşı ve parlak çalkantılarına sahne oluyordu gökyüzünde. Kendi halindeki halk da, otel çevresinde bu eğlencelerden pay almaya çalışıyordu. Bir piknik gibi, bir piknik şenliğince, pastalar, çörekler ve özellikle çukulatesı tükemek için yarış ederken adeta, otelin

içinde de mermer sütunların araladığı holü geçince karşılaşılan balo salonunda, şampanyalar musluktan boşalıncasına, havay-larla tükleniyordu. 1.sınıf bir eğlence değildi bu, çünkü lüks'tü, süper lüks.

Kalabalığın arasından sıyrılan genç adam, otelin girişine doğru yöneldi. Durdu ... Üstüne başına çekidüzen verdikten sonra; kendince, otele girmek için anlamsızca bir çabaya başladı. Evet, bunun anlamsızlığını da, kapıda duran bir düzine insan, tabiri caiz ise gorillerden bir kaç anlatmaya çalışıyordu. Hem de fiziksel olarak. Oysa genç adam haykırıyordu.

- Bırakın, müdürle görüşmem lazım, girmek istiyorum.

Kapıdaki bu tantana, gazetecilerin de dikkatini çekmiş, aç kurt gibi bekledikleri sansasyonlardan birini yakalama imkanı mı vermişti onlara? Hemen kapıya yöneldiler. Bu arada, resim çekmek isteyen bir iki foto muhabiri, görevlilerce tartaklanınca, olay daha da büyüdü, OLAY oldu.

Otel müdürü, yanına Halkla İlişkiler Sorumlusu'nu da alarak, kapıda belirince görevli bir an durdu. Gazetecilere istedikleri fırsatı vermek niyetinde gözükmeyen bu çekici ve kızıl saçlı genç bayan, olaya müdahale etti ve kalabalığın merkezinde odaklanmış bulunan genç adamın yanına gitti.

- Ne istiyorsunuz, niye olay çıkarıyorsunuz. Rakiplerimizin planladığı bir skandala maşa mı olmak istiyorsunuz? diye kendinden emin ve sert bir tavırla azarladı genç adamı. Yanıt çabuk geldi.

- Bakın bayan, yanlış anlıyorsunuz. Kötü bir niyetim yok. Bugün benim de doğum günüm. 26 Eylül. Tıpkı sizin oteliniz gibi.

- Ne yapabilirim ben buna?

- Bakın nüfus cüzdanım, doğru söylüyorum. Ben bir liman işçisiyim. Bugüne kadar öyle doğum günü falan kutlama diye birşey olmadı benim için. Bugün için düşündüm ki; hayatımda ilk defa, böyle bir otelle beraber kutlayabilirim bu günü.

Gazetecilerin öyle ilgisini çekmişti ki bu olay, flaşlar ardı ardına patlıyordu. Genç bayan bir anda durum sonrası değerlendirme yaptı ve bu durumun otel için bir skandal değil; iyi bir reklam olabileceğinin anında kararını verdi. Zaten onu da bulunduğu mevkiye getiren özelliklerin başında geliyordu bu anında ve doğru karar verebilme. Basın'a tüm sempatikliğini takınarak, bir açıklama yapma gereğini duydu.

- Eh, sanırım bir yanlış anlama oldu.

Sonra, genç adama döndü ve yüksek sesle,

- Beyefendi, temsil ettiğim otelin adına, sizden şu ana kadarki tutumumuzdan dolayı özür diliyor ve bizimle doğum gününüzü kutlamak isterseniz, bundan duyacağımız memnuniyeti dile getirmek istiyorum...

dedi.

Genç adamın yüzündeki tebessüm, ertesi günlük mahalli gazetelerde sekiz sütuna manşet olacağını sezmişcesine artistikti. Otele girdi ve gerçekten hayatında o güne kadar yaşamadığı ve o günden sonra da ne kendisinin, ne de yedi sülalesinin yaşayamayacağı bir gece geçirdi. Hayat'ı tatmıştı... Gün doğarken otden ayrılıyordu ki, geriye dönüp şöyle bir baktı. Günün ilk ışıkları gözünü alırken,

- Kader...

diye geçirdi içinden ve;

- Umarım senin kaderin bana benzemez.

diye, bir de tesellide bulundu.

Yeni otel hizmete gireli onsekiz-ondokuz ay olmamıştı ki, bir akşam Chocolate Village' de kıyamet koptu. Tam bir kıyametti bu, gökyüzünü kırmızı boyayan alevler birbirini kovalıyor, dehşet içinde bağırarak, çırpınarak kendini üçüncü, otuzuncu kattan atan insanların feryatları geceyi yırıyordu sanki. Nereden çıktığı, nasıl çıktığı ve bu hızla nasıl yayılabildiği tüm kafaları kurcalarken, Choc. Vill'in iftaye ekibinin tüm imkanları onikinci katın üzerine çıkamıyordu. Çevre köylerden gelen yardımlar, çevre kasabalardan; havadan uçaklarla yapılan söndürme çalışmaları sonuçsuz kalıyor, Yangın Merdiveni'nin

- Gazete ilanlarına baktığımızda daha çok ODTÜ, İTÜ ve B.Ü. mezunu mühendisler aranıyor. Bunun nedenini açıklayabilir misiniz?

Bu noktada ülkenin sanayileşmesine bakmak gerekir. Makine Mühendisi sanayinin olduğu yerde vardır. Neden ODTÜ, BÜ, İTÜ denince de şöyle açıklayabilirim. Bu üniversiteler uzun yılların getirdiği birikmiş bir eğitim kadrosu ve deneyim sonucunda insan yetiştirmektedirler. Ama cadır açar gibi bölüm açarsanız, oraya en uzman kişiyi de gönderseniz birşey elde edemezsiniz. Çünkü üniversite bir ortam meselesidir.

- Size göre sanayi-üniversite ilişkisinin ideali nedir?

Sanayi-üniversite ilişkisinin en önemli elemanı iyi yetişmiş mühendistir. Çünkü sanayi iyi yetişmiş mühendisi kullanmıyorsa, sanayide problemi problem olarak tanımlayacak kimse yoktur. Problem tanımlanmadıkça da bu problemin çözümü için hiç kimse hiçbir yere başvurup araştırmaz. Sanayi-üniversite ilişkisi hep zorlamadır ve bunun planlaması yoktur. Dediğim gibi eğer verimli bir mühendislik eğitimi almış kişinin yapacağı projeleri üniversite üstlenecekse, bu sanayi-üniversite ilişkisi değildir.

- Sizce üniversiteden mezun olan mühendis sanayinin aradığı nitelikte mi?

Benim açımdan farklı bir tartışma yapılması gerekir. Piyasanın aradığı mühendis deyimi bence biraz yanlış. Olması gereken mühendis başka şey, piyasanın aradığı başka. Eğer iki kataloğu okuyup, üç tane şey öğrenip, pazarlamacılıkla uğraşacak insanlar yetiştirmek için üniversiteler varsa, buna zaman harcıyoruz demektir. Ama mühendis yetiştirmek ve sanayimizi kurmak, bugün gelişen bilim ve teknolojinin ulaştığı yerdeki dünyayla yarışmak istiyorsak, bunun gereği olan insanları yetiştirmek gerekir. Bu nedenle, bence piyasanın talep ettiği değil, ülkenin gelişmesine ve sanayileşmesine katkıda bulunabilecek ne tür insan yetiştirmemiz gerektiği tartışılmalıdır. Tabii ki o tartışmanın ilk başında üniversite teorik eğitim yapar, piyasa ile ilgileri yoktur demek istemiyorum. Ama bizim üniversitelerimizden mezun olmuş mühendisler, batıdaki üniversitelerde yetişenlerden çok daha yoğun teorik bilgiye sahip olmak zorundadırlar. Batıda mühendislik yapmak gösterildiği gibi çok zor değildir, tersine çok daha kolaydır. Çünkü normler, hesap yolları, bulacağınız parçaların standartları, katalog bilgileri ve sistemin içine sizin bilmediğiniz bir sorunu çözecek bir başka uzmana ulaşmak çok daha kolaydır. Ama Türkiye'de bu böyle değil. Bazen bütün sorunları kendiniz çözmek zorunda kalırsınız. O yüzden uzmanlaşmak hedef olmalıdır. Bu yüzden bizim üniversitelerimizden mezun olacak olan arkadaşların çok daha iyi yetismeleri gerekir.

- Oda'nın parasal kaynağı nedir?

Üye aidatları.

- Sizce mühendislik eğitiminin bir bitiş noktası var mıdır?

Her mühendis eğer mesleğini sürdürmek istiyorsa bilgilenmeye devam etmek zorundadır. Bir de mühendislik uzmanlaşmak gerektiren bir meslektir. Bunun yüksek lisans yoluyla yapılmasının bugünkü yüksek lisans uygulamamızla olacağı kanısında değilim. Ama şunu söylerken yanlışla düşmeyelim. Yüksek lisans gerekli bir eğitimidir. Çünkü bu ülkenin araştırmacıları, eğitim ve bilim adamlarına ihtiyacı vardır. Bizim ülkemizde, meslek olarak okul sonrası çalışmaları geliştirecek yeteri kadar mekanizma gelişmediği için bu konuda da üniversitelerimiz görev yapmaya devam etmek zorundadır. Başka ülkelerde bugün bunun farklı uygulamaları var. Örneğin Almanya'da doktorasını sanayide yapan mühendisler vardır. Her sanayi şirketinde beş-on tane doktor mühendis görürsünüz ve onların sistemi üniversitedekilerden farklıdır. Ama gelişmenin devamı için mutlaka bazı bağlantıların sağlanması gerek.

- Makina alanında ara eleman adını verdiğimiz teknisyenler de yetişiyor. Teknisyenlerin Oda'yla ilişkisi var mıdır?

Kanun gereği Oda yalnızca mühendislerin örgütlendiği bir yer, onların daha çok dernekler yoluyla örgütlenmeleri mümkün. Bence bu yine eksik kalıyor ülkemizde. Heride göreceksiniz ki sanayide çalışırken yanınızda iyi yetişmiş elemanlar yoksa, çok büyük zorluklar çekeceksiniz. Onlarla biz içiçe çalışmak, beraber üretmek durumundayız.

- Türkiye'de, bayan makina mühendislerinin konumu nedir?

Makina mühendisliği dalı pek bayanların ilgisini çeken bir dal olarak görünmez. Çalışma ortamı olarak ise ben aynı kanıda değilim. Eğer sevmiyorsanız, hiç bir mesleği yapamazsınız. Ama istiyorsanız, bu sizin cinsiyetinizin ne olduğuna bağlı değil. Bu mesleği yapan çok başarılı bayan arkadaşlarımız var. Geçenlerde, ülkemizin ilk bayan makina mühendisine plaket verdim. Bugüne kadar çalışmayı sürdürmüş, evinde oturmamış.

- Son olarak mezun olacak arkadaşlara ne gibi önerileriniz var?

Sohbetimiz içinde birçok şeyi söyledik aslında. Sınıfı geçmek için mühendis olmayın, iyi mühendis olun. Bizim iyi mühendise ihtiyacımız var. Örgütlü mühendis olun. Oda içinde çalışırken kurduğunuz iletişimin size katkısı olduğunu göreceksiniz. Sizlerden daha önce mezun olmuş, yetişmiş ve mesleğe girmiş mühendislerin değerli bilgilerini alma olanağını bulacaksınız. Bütün bunlar sizin yetişmenize katkıda bulunur. Biz okula başlayan her arkadaşımıza meslektaşımız gözüyle bakarız. Her türlü yardımlaşmaya hazırız.

Söyleşi grubu

TEKNİK ve UYGULAMA

tmmob Makina Mühendisleri Odası Yayınıdır

SÖYLEŞİ

- Kendinizi tanıtır mısınız?

ODTÜ Makina Mühendisliği Bölümü'nü 1968 Ocağında bitirdim. okulun kampüsünün açıldığı zamandan beri okulun ilk öğrencilerindenim. O tarihten beri de mesleğin çeşitli kademelerinde görev aldım. Mezun olduğum günden beri de Ode'nin çeşitli kademelerinde çalıştım. 6 yıldır da başkanlığını yapıyorum.

- Ode'nin işlevleri, ne amaçla kurulduğu hakkında bilgi verebilir misiniz? Her mezun olan öğrencinin Ode'ya üye olması zorunlu mudur?

Türkiye'de 1954 yılında meslek alanında çalışmaların denetlenmesi için mühendis-mimar odaları kanunu çıkarılmış. Bu kanuna bağlı olarak da odalar kurulmuş, mühendislik dalını denetlemek, mesleğin gelişmesine katkıda bulunmak ve bu meslekte çalışanları örgütlemek amacıyla 1954 yılında çıkan kanuna göre odaya üye olmak zorunluydu. 1981'de Anayasa'da yapılan değişiklikte asker mühendislerin kayıt zorunluluğu kaldırıldı. Kamu sektöründe çalışanların da isteğe bırakıldı. Ama bunun dışında mesleğini sürdürebilmek, özel olarak Makina Mühendisi diye imza atabilmek için herkesin Ode'ya kayıtlı olması zorunludur.

Ode'nin amaçları hem tüzüğünde, hem de kanunlarda belirlenmiştir. Birinci amacı meslek ve meslek grupları arasındaki mesleki işbirliğini ve düzenlemeyi kurmak, mesleğin yanlış kullanılmasına neden olacak olaylara yer vermek ve böylece meslek alanında çalışanların düzenli bir çalışma içerisinde bulunmasını sağlamaktır.

- Ode'nin üyelere sağladığı olanaklar nelerdir?

Makina Mühendisliği Odası, ülkeyi 11 bölgeye bölerek, bu bölgelerde kurulan merkezler aracılığı ile çalışmalarını sürdürüyor. Tüm şubelerin kendi alt birimlerinde temsilcilikleri var. Böylece Ode'nin üyeye olan örgütsel bağı sağlanıyor. Ode'nin üyeye olan direkt bağı, üyenin oda çalışmalarına katılımıyla sağlanıyor. Oda kongrelerine katılma %30'un üstünde. Örneğin bizim dergimiz 30 yıldır sürekli olarak çıkan tek dergi. Birçok üyemizin buraya yazıyla katkıları var. Bir çok uzmanlık alanında komisyonumuz var. MMO bugüne kadar en önemlisi büyük çapta yayın faaliyeti yapmıştır. Ülkenin önemli sorunlarına da zaman geçirmiştir. Ve birtakım öneriler getirmiş, eleştirilerde bulunmuştur. Örneğin 1964 yılında deha Türkiye'de hiç kimse hava kirliliğini tartışmazken, MMO Ankara'nın hava kirliliğini tartışmış ve Ankara'dan da kirliliğin Bursa ve Eskişehir'de hava kirliliğinin varlığını belirtmiştir. Ne yazık ki bu öneriler yeteri kadar önemsenmemiştir.

- Makina Mühendisleri Odası'nın toplum ve toplumsal kurumları etkilemesi nasıl oluyor?

Bu tamamen MMO'nun örgütlülüğü ve üyelerin o toplumdaki etkileme gücüne bağlı. Ama ülkemizde bu etkileme mekanizmaları gerektiği kadar gelişmiş değil. Bugün demokrasinin asıl tanımı, çıkar gruplarının toplumda seslerini örgütlü olarak çıkarabilmeleri ve onlardan kaynaklanan tepkinin sonucunda toplumun sağlıklı bir yere ulaşmasıdır. Bundan iktidarlar pek memnun olmazlar. Bu nedenle de pek çok defa çeşitli suçlamalarla karşı karşıya kalmışızdır. Örneğin bunlardan birisi "Politika yapıyorsunuz"dur. Gerçekten herkes eğer bir toplumsal düzenin içinde yaşıyorsa politika yapar. Siz herçlar fazla dediginiz anda politika yapıyorsunuz. Ama Türkiye'de nedense bu iktidarların işine geldiği için, politika yapmak çok ayıp birşeymiş gibi görülür. Bu özellikle gençlik üzerinde çok ağır bir şekilde gerçekleştirildi, "Siz politikaya karışmayın, dersinizi çalışın" denildi. Ama böyle yetişirseniz mesleğe atıldığınızda çok farklı bir dünyayla karşılaşrsınız. Bir taraftan mühendislik yapacaksınız, bir taraftan da yöneticilik yapacaksınız, insan yöneteceksiniz. Politika, bu anlamda bakıldığında cirkin birşey değildir, herkesin yapması gereken birşeydir.

- YÖK sonrası mühendislerin deha yetersiz oldukları söyleniyor, bu konuda neler söylersiniz?

MMO başkanı olarak üye sayımızı söylersem, 80 sonrası 15.000, 80'e kadar da 15.000. Yani üye sayımız çok kısa bir sürede ikiye katlandı. Bu ikiye katlanma Türkiye'deki sağlıklı bir gelişimi göstermiyor. YÖK sonrası yüksek öğrenim sisteminin yeteri kadar düşünülmeyen kurulduğunu gösteriyor. Bunun nedeni, bu okullara giren öğrencilerin yeteneksizliği ya da niteliksizliği değil. Şu anda Türkiye'deki 29 üniversitenin 23'ünde Makina Mühendisliği eğitimi yapılıyor. Bu okulların bazılarında laboratuvarlar, görsel eğitim araçlarını bir yana bırakın yeterli öğretim elemanı yok. Örneğin uzun süre bir doçent, bir de doktor asistanla mühendis mezun eden bir okulumuz vardır. Bu açıdan ODTÜ'den gelen sizler çok şanslısınız. YÖK sonrası okulların en önemli zaafı, düşünen, çözüm üreten veya seçenekler üzerinde tartışan insanlar yetiştirememesidir. Bu insanın karakterine aykırı birşey olduğu için, bu dönemleri geçince, yeni sistemin kendini yenileme olanağı olacaktır. Örneğin siz İVME'yi bir amaç için çıkartıyorsunuz. İşte bu bakımdan düşündüğümüzde İVME'nin çıkması, bence ODTÜ Makina Mühendisliğinde yaşamın tekrar başladığına işaret ediyor. YÖK'ün getirdiği ikinci yenilik de birbirinizle olan iletişimi ortadan kaldırması. Gerçekten herkesin, her öğrencinin katkı koyabileceği, örgütlenebileceği ve tartışabileceği bir düzeye erişmek gerek. Birbirinizle iletişimi sağlamak, öbek öbek, parça parça demeklerle olmaz. Üçüncü çok önemli bir eksiklik de, YÖK sistemi tek boyutlu insan üreten bir sistem. Eskiden mezun olan mühendisler iş hayatında birbirlerini etkileyerek çok daha geniş bir düşünce ağı oluşturarak sanayinin çeşitli yerlerinde farklı noktaları dolduruyorlardı. Şimdi ise, tek düze eğitim dediğimiz zaman aynı şeyleri bilen insanlar hesaplanıyor. Üniversite eğitimi birşeyleri bilmek eğitimi değil, araştırıp, düşünebilme pratiğini kazandıran bir eğitim. Buna ek olarak da öğretim üyelerine ayrılan kaynaklar aynı kaldığı için, öğretim üyesi sayısında da ciddi bir azalma oldu. YÖK öncesi, örneğin ODTÜ öğretim üyeleri diğer üniversitelerdeki ücretin üç misli ücret alıyorlardı. Ayrıca başka bir heyecan da yaratılmıştı. YÖK sistemi bu heyecan, yarışma ortamını da ortadan kaldırdı. İster iyi olsun ister kötü olsun aynı sistem içinde değerlendiriliyorsunuz. Okullardaki öğretim üyeleri sanayiye proje yapan mühendisler durumuna geldiler. Nasıl? Hayat standartlarını belli bir düzeyde tutabilmek için. Bu da gerçek araştırma yapmaktan birçok öğretim üyesini çekti çıkardı. Eğitime ayıracakları zamanı da azalttı. Bütün bunlar ne yazık ki eğitim kalitesinin düşmesine neden oldu.

yanındaki büyük bir patlamanın O'nu işlevsiz kılması, insanları çaresizlik ve paniğe sevk ediyor, sanki yaşayan canlı bir fırın görüntüsü veriyordu otele. Otelin odalarındaki tavandan sülama sistemiyle yangını söndürme işi devrede olduğu halde büyük bir tedbirsizlik eseri, otelin tepesindeki deponun eğte birinin dolu olması, bu "yağmur" sistemini işlevsiz kılıyordu. Halk, yani yangını seyreden halk, yanarak ya da camlardan atlayarak ölen topluluğu, ki sayıları gittikçe fazlaşıyordu, acı içinde seyre-di-yordu. Bir de göremediklerinin olduğunu bilerek; içerde du-mandan boğulanlar, panikte ezilenler, çöken katların altında kalanlar gibi...

Yıllar önce "Titanik" faciasında, yaklaşık binbeşyüz kişi su-lara gömülerek ölüyor, bu gün de en az bir o kadar kişi, yeterli su bulunmadığından, bulunamadığından ölüyor. Tarih için iki acı sayfa, azrailin kitabında belki de yanyana geliyordu...

Bütün bu olaylar sürerken, limanda bir mavnanın kama-rasından da ince bir duman süzülüyordu dışarı. Makina daire-sinde çalışmakta olan ve 26 Eylül'de doğan genç denizci de, burnuna gelen bu kokunun peşine takılarak, buluyordu orayı. Ve kapıyı açar açmaz da, bir alev patlaması, bir tutuşma, alıp götürüyor genç adamı yakıp öldürüyordu. Ne yazık ki bu genç adamın temennisi gerçekleşmemiş, otel yangını gazeteleri kap-larken, iç sayfalarda bir yerlerde o da yerini bulmuştu. " Genç Denizcinin Acı Sonu..."

Bir öyküyü daha bitirmişti işte. Yorgundu, şöyle bir gerindi, esnedi. Paketteki son iki sigaradan birini tercih edip yaktı ve yatağına yollandı. Bir işi bitirmiş insanların duyduğu huzur ifa-desi vardı yüzünde. Gözleri kapanıyordu, halsizdi. Gün ağarıyordu Brownvill'de. Uyuyakaldi.

Sağ baldırındaki korkunç bir sızıyla canhıraş feryatlar atarak uyandı. Gözlerine inanamadı önce, ne olduğunu anlamaya çalışıyordu ki, yatağın sağ kısmını ve perdeleri kaplayan alev-leri gördü. Yer döğemesi de tutuşmuştu. Ne yapacağını şaşır-mış vaziyette, telefona koştu. Hemen üç tane "sıfır" ı çevirdi ve it-faiyeye haber verdi. Bu arada alevler ahşap binayı sarıyor, dışardan esen sert rüzgar da, sanki yangını körükliyordu. Ban-yoya yöneldi, bir battaniye buldu. Hemen olabildiğince ıslatıp, alevlerin olabildiğince üstüne atmaya çalışıyordu battaniyeyi. Ama bu defa da duman artıyordu. Hava çok ağırlaşmıştı. Bir ara çalışma odasına gidip, notlarını, yazdıklarını alabilmeyi düşündü; tökezledi ve düştü. Orta kat tamamen tutuşmuştu artık itfaiye geldiğinde. Kurtaramadılar. Tıpkı 26 Eylül'de doğan in-sanın ve otelin kaçınılmaz sonu gibi olmuştu bu profesyonelin de sonu.

THE BITTİ

Örümcek

HABERLER

Bölümümüz çalışanlarından Sn. Şaban Akay'ın bir kızı, Sn. Veysel İkinci'nin ise bir oğlu oldu. Her iki aile-nin de mutluluğunu paylaşıyoruz.

Sekreterlerimizden Sn. Gülseren Beyaz ve Sn. Şerife Taşçı Bilgisayar İşletmeni kadrosuna atandılar.

Sn. Mustafa Aytek Araştırma Görevlisi kadrosuna atandı.

Dr. Bülent Doyum BAM'ın davetlisi olarak 20-29 Ni-san tarihlerinde Federal Almanya'da bulundu.

Bölümümüzde Dr. G. Bülent Akınoğlu tarafından "Recent Developments on Material Science Aspects of So-lar Energy" konulu seminer 29 Mart 1990 günü verildi.

Dr. Ömer Gündüz Bilir, Dr. Selçuk Yahşi ve Dr. Er-soy Taşdemiroğlu profesörlük ünvanı aldılar.

MATİM derneği tarafından üyelerine 17 Mayıs 1990 gecesi bir yemek verildi.

ALKADRAS PARTİSİ

SONUNDA "MAKİNA" OLAYA EL KOYDU !!!

Gerçekten eğlenmek isteyenler artık daha fazla beklemek zorunda kalmayacaklar.

BÜYÜK GÜN YAKLAŞIYOR

26 MAYIS Cumartesi (16:30 - 24:00)

BİRİNCİ GELENEKSEL OLAĞANÜSTÜ

ALKADRAS PARTİSİ

Makina bölümü, yeni bina, bağ, bahçe, orman, salon, derslik, laboratuvar, ofis kompleksinde tam mekan kullanımı ile, canlı müzik, disko, inanılmaz yarışmalar, ses ve ışık gösterileri, yiyecek ve içecek bombardımanı altında gerçekleştirilecek ve günün ışıl ışıl zamanında garden parti olarak başlayıp sonunun neye varacağı kestirilemeyen eğlencenin hazırlıklarının son aşamaya geldiğini duyan-duymayan herkesin, araya tanıdıkları Makina öğrencilerini sokarak amansız bir bilet kapışmasına giriştikleri öğrenildi.

İHTİYATI ELDEN BIRAKMAYINIZ

Dikkat : Her an Quiz olabilir !

BİLET TÜKETİMİNDE ÖNCELİK SIRASI

- 1.Makinacı mezun adayları
2. Makinacı mahpuslar
3. Torpilli ODTÜ öğrencileri
4. Torpilsizler
- 5.Megafonlu seyyar satıcılar
6. Birleşmiş Milletler'e üye ülkelerin Erkan'ı Harbiye nazırları
7. Köpek, atmaca ve kefal gibi evcil hayvanlar

ACELE EDİNİZ

İVME Haber Merkezi

WANKEL

Bugün, dünya çapında yaygın kullanımda bulunan Otto ve Diesel motorlarının oldukça güçlü bir rakipleri var. 1954 yılında Felix Wankel tarafından geliştirilen ve aynı adla anılan Wankel motoru, özellikle otomotiv sanayi için gelecek vaat ediyor.

Wankel motorlarının diğer tip motorlara göre birçok avantajı vardır. Verimlilik ve dayanıklılık bunlardan başlıcalarıdır. Piston yerine kullanılan rotor sayesinde Wankel motoru yüksek verim sağlar. Ufak ve derli toplu olması da tasarım kolaylığı sağlar. Aynı güçteki bir Otto motoruna göre Wankel yaklaşık 50% daha az hacim ve ağırlığa sahiptir. Küçükliği sayesinde yarım beygir güç veren Wankel motorları model uçaklarda rahatlıkla kullanılır. Az hacim kaplaması dışında Wankel'in hareket eden parçalarının sayısı diğer tiplere göre daha azdır. Bu üstünlük, bakım masraflarının azalmasına ve daha uzun bir kullanım süresine sahip olunmasına yol açar. Yapılan deneylerde, uzun kullanım süresi sonunda Wankel motorunda yok deneyecek kadar az hasar görülürken, Otto motoru hurda sayılabilecek düzeye gelmiştir. Rotorların ve hareket eden diğer parçaların azlığı Wankel'e başka bir üstünlük daha verir: Çabuk hızlanma. Wankel'in ivmelenmesi çok yüksektir. Bu özelliği ile yarış otomobillerinde yaygın olarak kullanılır. Wankel'in ilk kullanıcılarından olan Mazda, bu motor sayesinde otomobil yarışlarında belli bir üstünlük sağlamıştır.

Çevre kirliliğinin geniş boyutlara ulaştığı günümüzde çevreyi daha az kirlüten motorlar gittikçe daha çok aranır olmuşlardır. Wankel bize bu üstünlüğü de sağlar. Denilebilir ki, Wankel bugün kullanımda bulunan en temiz motordur. Egzos gazlarının azlığı Wankel'e haklı bir ünvan kazandırmıştır. Wankel, kullananlar arasında "gaz yiyici" adıyla anılmaktadır.

Bunca avantajına rağmen Wankel neden yaygınlaşmamıştır. Bunun başlıca iki nedeni var. Birincisi ve en önemlisi yüksek yakıt tüketimidir. Wankel diğer tiplere göre daha fazla yakıt tüketir. Düşük bakım masrafları ve uzun kullanım süresi bir ölçüde bu masrafı karşılar, fakat yüksek yakıt tüketimi Wankel için önemli bir problem oluşturur. Diğer bir dezavantaj ise motor gücü ile ilgilidir. Wankel ile yüksek güçlere çıkmak zordur. Gerçi yarış otomobillerinde ve uçaklarda kullanılan Wankel motorları bu sorunun çözülebileceğini kanıtlamıştır ama yüksek maliyet bu tür motorların ticari kullanımını engellemektedir.

Her ne kadar Wankel deha geliştirilmeye gereksinimi olan motor olsa da üzerinde düşünmeye değer. Gelecek yüzyılın temiz, verimli ve küçük motoru neden bir Wankel olmasın.

Cem Özgüner

MEKANİK TOPLULUĞU KATILIM BEKLİYOR

Geçen Aralık ayında kurulan mekanik topluluğu ilk Genel Kurul Toplantısını 27 Mart'ta yaptı. Topluluğun Danışmanlığını Mühendislik Bilimleri Bölümü Öğretim Üyelerinden Prof.Dr.Metin Ger yapmakta. İvme Genel Kurul Toplantısını sizler için izledi ve Yönetim Kurulu Başkanı Murel Biterge'yle küçük bir söyleşi yaptı.

"Topluluğun amaçları nedir"den başladığımızda, Sayın Biterge, genel olarak mekanik bilimini öğrencilere tanıtmak ve sevdirmek olduğunu söyledi. Faaliyetlerini gerçekleştirme aşamasında heniz kurulmanın bütün olumsuzluklarını yaşamaktalar. Bunların başında ekonomik olanaksızlıklar ve öğrenci katılımının azlığı sayılabilir. Bu arada kültür işlerinin sosyal ağırlıklı topluluklara verdiği önemi bilimsel araştırmaları amaç edinen topluluklara vermediğinden de yakınıyorlar. Sayın Biterge bu konuda şöyle bir öneride bulunuyor: Faaliyetleri doğrudan bilim ve mühendislik uygulamalarıyla ilgili olan topluluklar üniversitenin bünyesinde kurulacak bir bilim kuruluna bağlı olarak çalışsalar daha verimli olabilirler. Biz sorunlarımızı ve gereksinimlerimizi kültür işlerine anlatmakta zorluk çekiyoruz.

Genel kurul boyunca, topluluğun pratik olarak neler gerçekleştirebileceği tartışıldı. Prof.Dr. Metin Ger, gerçekleştirilmesi basit, ama oldukça büyük bir boşluğu doldurabilecek bir kaç projeden sözetti. Daha sonra topluluğun çalışma programına aldığı, "sazlık teknesi", "injeksiyon makinası" projelerinin görev dağılımı yapıldı. Y.K.Başkanı, Biterge; çalışmalarının kopuk olan Üniversite-Sanayi ilişkisini canlandırmak ve projelere bu yoldan destek bulmayı da amaçladığını ve önceden yaptıkları görüşmelerden oldukça olumlu yanıtlar aldıklarını da ekledi.

Mekanik Topluluğu'nun yeri Kimya Bölümü'nün ikinci katında. Geçici olarak Polimer Topluluğu'yla aynı yeri paylaşmaktalar. Bu iki topluluk ortak projeler gerçekleştirmek de istiyorlar. Bahar festivaline topluluklarının faaliyetlerini tanıtmak için çeşitli hazırlıklar yaptıklarını söylüyorlar. Üyeler festivalin gösteri ve müzik ağırlıklı geleneğine biraz bilimsel bir hava katmak istiyorlar.

Topluluğun ayrıca önümüzdeki günlerde, halen düzenlemekte oldukları paneller dizisine yeni ve oldukça ilginç konularla devam edeceği de bildirildi. Bu arada Makina Mühendisliği öğrencileri olarak bizlere de görevler düşmekte. Bizim "derslerde öğrendiklerimizi pratiğe dökmeme" sorunumuzu bir ölçüde giderebilecek en uygun topluluk durumunda: Topluluğa yapacağımız en büyük katkı da ona katılmak olsa gerek.

Teknoloji grubu

İKİ KERE İKİ HİÇ

Soytarılık ile efendilik arasındaki giziyi his göremedim. Mühendislik ile "BEN'im aramdakini de.

Bastırıyorlardı. Küçücüküm. Yaştan sözlemiyorum. Başı seviyorum.

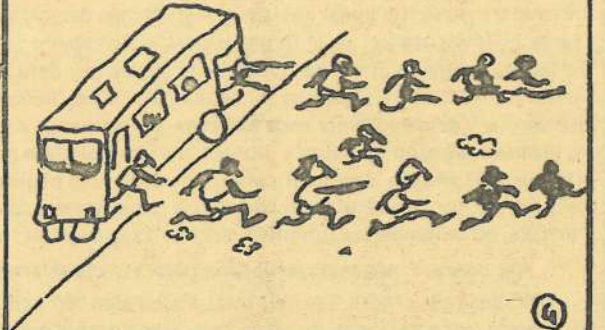
Bir şeyler elde etmenin bedeli bu mu olmalı? Bilmiyorum.

Küçük iken başla her şey. Yokken. Koyuklu bir ota yarışmacıyken. Birinci geldin. Diğerlerinin yaşama haklarını engelledin.

Rüzgar bu taraflara esiyordu. Savrul-
dum. Koştum, koştum, her sabah
84°değerine yetmek için. Sanki ya-
sanda her şey yetmiş giki.

Biliyorum, biliyorum...

Bırol Vural